

ÜLESTÕUSMISAJA 2. PÜHAPÄEV. *Quasimodogeniti; Dominica in albis*

Ülestõusnu tunnistajad. 2. lugemisaasta

Johannese evangeelium 21:1–14, *Jeesus ilmub Tibeeriase järve rannal*

SEE ON ISSAND

Seitse jüngrit olid jäänud laagrisse Tibeeriase järve äärde, üsna Betsaida lähedal. Siimon Peetrus ja Andreas oli pärit Betsaidas. Siin oli iga rada ja iga kivi neile tuttavad. Siia järvekaldale oli jäänud ka nende vana paat. Jaakobus ja noor Johannes olid samuti pärit siit lähedalt, Galilea järve kaldalt.

Jüngrid olid teinud lõkke järve kaldale. Vaikselt istuti tule ümber. Meenutati möödunud päevi, läbielatud hetki.

„Kas te mäletate seda, kuidas me Geneesareti järvel kala püüdsime,“ meenutas Jaakobus. „Siis olime mitu päeva käinud järvel, ilma, et oleksime saanud võrku kalapoegagi.“

„Oo, jaa,“ muheleb Peetrus. „See oli minu esimene kohtumine Jeesusega. Ma ehmusin sellest kalasaagist tõsiselt ära. Mäletan, et ma langesin Jeesuse ette maha ja palusin Tal minna endast kaugemale, sest ma olin patune mees. Aga Jeesus lubas mulle, et teeb minust inimeste püüdja.“

Aga nüüd lähen ma igatahes järvele, ehk saab mõne kala!“

„Oh, oleks nüüd Jeesus meiega,“ õhkas Toomas. „Küll Tema juba aitaks meid.“

„Küllap on Jeesus meiega ikka, kui me Tema peale mõtleme,“ oli Toomas kindel, sest ta oli ju oma silmaga näinud, et Jeesus on surma võitnud. Ta oli saanud oma sõrmed suruda Jeesuse haavadesse. Nii oli ka Toomasest saanud ülestõusnud Jeesuse tunnistaja.

„Tõesti, tõesti,“ kinnitas noor Johannes „Jeesus on meiega ka siis kui me Teda ei näe.“

Peetrus sättis paati järvele minekuks. Kaaslased ütlesid talle: „Me tuleme sinuga kaasa.“ Nad läksid välja ja astusid paati.

Ent sellel ööl ei püüdnud nad midagi. Aga koidu ajal seisis Jeesus kaldal. Ent jüngrid ei teadnud, et see on Jeesus. Jeesus ütles siis neile: „Lapsed, on teil midagi leivakõrvaseks?“ Nad vastasid Talle: „Ei ole.“ Aga Tema ütles neile: „Heitke noot paremale poole paati, siis te leiate!“ Nad heitsidki, ja ei jaksanud seda enam tõmmata kalade hulga tõttu. Nüüd ütles jünger, keda Jeesus armastas, Peetrusele: „See on Issand!“

Siimon Peetrus, kuulnud, et see on Issand, võttis kuue ümber, sest ta oli alasti, ja hüppas järve. Aga teised jüngrid tulid paadiga – nad ei olnud ju kaldast kaugemal kui umbes kakssada küünart – ja vedasid noota kaladega. Kui nad nüüd tulid mäele, nägid nad valmis lõket ja selle peal kala ning leiba. Jeesus ütles neile: „Tooge neid kalu, mida te praegu püüdsite!“ Siimon Peetrus läks üles ja tõmbas mäele nooda täis suuri kalu, arvult sada viiskümmend kolm. Ja noot ei rebenenud, kuigi neid oli nii palju.

Jeesus ütles neile: „Tulge sööma!“ Ükski jüngritest ei julgenud Temalt küsida: „Kes sa oled?“, sest nad teadsid, et Ta on Issand. Jeesus tuli ja võttis leiva ja andis neile, ja samuti kala. See oli Jeesusel juba kolmas kord jüngritele ilmuda pärast surnuist ülestõusmist.

Mehed sõid Issanda pakutud leiba ja kala. Naatanael meenutas neid kordi, kui Jeesus oli söötnud piskuga suuri rahvahulki. Mees mõtles endamisi „Issand elab! Ta on meie keskel. Tema õpetus jääb ja antakse edasi rahvahulkadele ning see kosutab edaspidi väga paljude inimeste hingesid. See on Issand – meie keskel!“